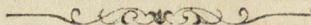

единъ царь ся състои въ благополучіе-то на народы-ты му. Жителіе-ти у Содома и Гомора ся наказахъ съ огнь отъ Бога за голѣмы-ты имъ беззаконія. Между сухо-то изгара и сурово-то. За пѣтуваніе днесъ имамы голѣмы леснины: по сухо съ желѣзны-ты бола, а по море съ паранлува. Чясто человекъ трѣва да ся вори противъ страсти-ты си. Ные минажмы прѣзь Стара-Планинж. Около подовинж-тж на осѣмчадасятый вѣкъ Българе-ти изгубихж своиж-тж народиж Іерархіи, и едва слѣтъ единъ вѣкъ захвнхж да дирять църковны-ты си права отъ Фенерскый патрикъ.

ГЛАВА ДЕВЯТА

За Съѣзза.

118.—Що е Съѣззъ?

Съѣззъ-тъ е нескланяема рѣчь, коя-то свързва единж рѣчь съ другж, или единж изрѣченж мысль съ другж; на пр: кога кажимъ: *хлѣбъ и соль*, тукъ и свързва рѣчь-тж *хлѣбъ* съ *соль*; или: